

NOIA

Linoleum per E. ENGUIX.

PLASTICA

Els «ballets russos»

Nosaltres no podem deixar de parlar-ne, si bé baix un punt de vista molt diferent del que ho fan els crítics teatrals. No més mirarem el moment plàstic de cada un d'ells, car ens porten una nova visió de l'art escenogràfic amb un gust subtil i concret per part d'ells que estàn destinats al vestuari i decoració d'el teatre.

En gairebé tots els balls, la riquesa del color hi es com a cosa imperant,—en uns més qu'altres;—també les línies que formen els dançaires davant el fons, son d'una sensibilitat i riquesa de concepte grans.

L'*Aucell de foc* n'es una bella mostra de que l'artista que s'encarrega de l'arabesc que tenen de formar els colors té un concepte ben format i clar del color, arribant en moments tan sensibles i d'una finura extraordinària com a la primera escena i l'última.

El *Carnaval* es altre d'eixos moments esplaïosos, en que les figures vestides amb tons grocs o

crems i verds juguen sobre el fons blau.—Deixem apart l'escena de les ninfes de *Cleopatra* i tot el ballet de les *Sinides* qu'elles ja son lo més joïós i subtil d'eis balls rusos que'ns han mostrat, car en ell la línia que van dibuixant les figures son de gran sensibilitat i estàn en consonància amb el color de tons crems i blaus—.

L'espectació arribà als límits al veurer anunciar un ball cubista d'en Pau Picasso, lo que fou el mot continu del dia.

Aquest ball realista d'en Picasso ha despertat un gros interès amb èxit gran. Sorpresa de tothom. Ell ha jugat amb el color, les formes i les proporcions, cosa comú al seu talent.

Cosa sorprenent fou veure com en Picasso jugava amb el negre com gairebé sempre, que no disbauxava, abans al contrari, mercès a ell ha pogut no sols contrastar colors, sinó formes i proporcions.

El xino i els acròbates refinadíssims de color, donaven un contrast amb els figurons dels *menagers* i el fons blancs amb les clapes negres feien accentuar més aquesta finesa.

Abans de la representació, un teló,—qu'ell sol explica lo que's va a representar—es també de una gracia i simplicitat grossa. La decoració es sols el marc on estàn ficades les figures representatives.

Nosaltres hem tingut moments qu'hem trovat més veritable i real el «ballet» d'en Picasso que tots els ballets rusos qu'hem vist, car en tots ells son trovats els matïços per medi de trucs i efectes lluminosos, qu'en la seva obra en Picasso no necessita valdrer-s'en.

Potser el caball es una nota un poc grotesca, potser la representació d'ell es sols per a dir un símbol que si el sapigués tothom no fóra pas del gust de molts.

El portar el cubisme a l'escena com ho ha fet en Picasso (l'únic capaç) portarà algunes preocupacions si no a tothom, a tots aquells que tenen un esperit interessat.

I sols manca dir que per en Picasso ha sigut un nou triomf.

PERE MARCH.

Madrigal

He vist una abella morta sobre el càlzer d'una flor
i no n'he sentit tristesa, sino que adhuc l'he envejat.
Quin morir tant dolç deu esser, ubriaga de l'olor!
Quina dolça sepultura dins l'amor tant desitjat!

Pro la flor també es migrada de la morta que sostent...
s'esllangueix i's torna pal·lit aquell roig que era tant fort
i ara diu—quasi no parla—ara diu baixet al vent
«com l'amor diu que es comana, m'ha encomanat la Mort»

SALVADOR PERARNAU.